

1884-07-14

AFSENDER

J. C. Jacobsen

MODTAGER

Agnes Bertelsen

FAKTA

Type:
Letter

Sprog:
Dansk

Afsendersted:
Nürnberg

Arkivplacering:
FA 4-001-00015; F7

Keywords:
Travel letter, travel letters

SUMMARY

J. C. Jacobsen tells about what he had experienced since he wrote the last letter 8 days ago in Geneva. As usual J. C. Jacobsen is very enthusiastic about the nature of the Alps and the surroundings of the Lago Maggiore.

TRANSSKRIFTION

Nürnberg d 14 Juli 84 Aften

Kjære Frøken Bertelsen

Nu ere benene og hele Personen atter trætte og saa maa Haanden og Pennen atter gjøre Tjeneste. Da jeg nylig har skrevet til min Kone og til bryggeriet, er Touren nu til Dem, som ikke heller bør vare Stedbarn, og saa meget mindre, som det er min Skyld, at De er bundet til Hjemmet, for at passe mine Forretninger. -Det har været 8 meget indholdsrige Dage jeg har nydt, siden jeg sidst tilskrev Dem fra Genf, i hvilken Tid jeg 2 Gange har passeret Alperne og frydet mig ved Synet af Lago Maggiore og dens Omgivelser. Det har undertiden været sagt om mig*, blandt Andre af Fru Lindt, at jeg havde mere Sands for det Store og Storslaaede, end for det Skjønne, som fremtræder i mildere og besked-nere Skikkelser, og jeg tror at der kan være noget sandt* blandt Andre af Fru Lindt, og træffende i denne Bemærkning, men dog kun tildeels sandt, thi vel har jeg følt mig stærkest animeret og mest opløftet ved at see det Vældige og Imponerende i Alpeformationerne i Simplon og Gothard Passene, men jeg har dog ogsaa heelt og udeelt kunnet give mig hen til Nydelsen af den milde Skjønhed i den klare og gjennemsigtige Sø med de Boromeiske Øer i Midten og de smilende Bredder som omgive den, hvortil jeg hørte og nød en smuk Kommentar i en Koncert i Zurich "Tonhalle" : Schumanns "Traumbilder". Jeg kunde fristes til at troe at han havde komponeret den ved Bredden af Lago Maggiore. -Det var heldigt at jeg paa denne dobbelte Alpeovergang først kom til Simplon, hvor jeg ikke alene kunde gribes af de stor-slaaede Naturscener, der fylde Sindet med Alvor, men tillige kunde beundre den store Napoleons dristige Storcærk, at føre en Kjørevei over disse Høider og Svælg og gennem disse Kløfter med lodrette Vægge af den haarde Granit og det som det første Exempel paa en slagen Landevei over de høieste Alper. Jeg siger at det var heldigt at jeg saa hans Storcærk først, thi ved

Synet af de Midler vor Tids Ingenieur-kunst har fundet til at overvinde slige Vanskeligheder, synes Napoleons første Værk kun lille. Det er tilvisse ogsaa en mægtig, vild og tilsyneladende ubetvingelig Natur vi møde i St.Gothardt, men dér fængeles Opmærksomheden dog mere paa Menneskets Værk, som har havt langt større Vanskelig-heder at overvinde end Napoleons fordi Jernbanerne ikke som Landeveie kunde stige med 1/16 men høist med 1/40 og hvor man derfor behøver en betydelig Længde for at stige f. Ex. et Par Hundrede Fod. Det er først lidt efter lidt at man har fundet paa, det eneste Middel til at skaffe sig denne nødvendige Længde og dette Middel er vel ikke nyt, men det er bragt i System paa den fuldkommenste Maade i St. Gothardt ved gjentagne Gange, ofte Slag i Slag, at bore sig ind i Bjerget og derinde at minere en Gang i en meget stor Cirkel som stiger i en Spiral opad, saaledes at man efter at være kjørt rundt derinde f. Ex. en halv Miil eller 12 000 Fod, kommer ud af Bjergvæggen lige over det Sted, hvor man gik ind, men 250-300 Fod høire oppe.- Det er umaadeligt interessant at iagttage disse Spring i Høiden mellem Indgangen forneden og Udgangen forover, men da Farten gaar saa hurtigt, maa man passe meget nøje paa og man er derfor i en idelig Anspændelse paa hele denne Tour. Men efter enhver stærk Anspændelse følger altid en Slaphed og den indfandt sig ogsaa, da jeg sagde den store Alpennatur Farvel paa Veien til Zurich, men endnu mere, da jeg tabte de snedækte Alper af Syn efter at have passeret Boden-Søen. - Da jeg troede at det i denne Varme vilde blive mig for Anstrengende at gjøre Touren fra Zürich til Nürnberg i een Dag delte jeg den i 2 og overnattede i Ulm. Men der var Alt saa overfyldt, paa Grund af en stor Sängerfest, hvori alle tyske Stemmer deeltog, at jeg maatte tage tiltakke med en kummerligt Tagkammer (ikke et Værelse). Dette var ikke nogen synderlig Vækkende Indtrædelse i Tyskland og Farten fra Ulm her til Nürnberg, et langsomt Persontog, har været dræbende kjedeligt. - Nu skal jeg imidlertid igjen i Arbeide i Bryggerierne og saa er jeg atter i godt Humeur, selv mellem Tydskere. - Jeg har her modtaget de Breve, som vare sendt directe hertil poste restante, saavel som et Brev og Aviser, som vare sendte til Marseille og derfra til Lyon, men som først ind-hentede mig her. Tak Anna Puds for hendes Brev. Hils hende og alle gode Venner, deriblandt Kogsbølles og Linds. Vær selv venligst hilset fra Deres hengivne
J. C. Jacobsen

J. C. JACOBSENS ARKIV
CARISBERGFONDET

4-001-00015

Nürnberg d 14 Juli 84
~~W. H. Jacobsen~~ 188
 Aften

J. C. JACOBSEN.
 Bryggeriet Samle Carlsberg.
 Kjøbenhavn. K.

Erh. Sv. Bertelsen

Hier er Carlsberg og Jule Jernbanen
 alles trætte og jeg er nu Jæntem og
 Jernbanen alles gjennem Gennem. Da jeg
 vil jeg for Jernbanen til min Lære og til
 Lærjærnet, er Carlsberg min til den,
 som ikke heller kan man det Carlsberg,
 og Jernbanen min, som til er min
 Hjelpe, at der er Carlsberg til Jernbanen,
 for at gøre min Lærjærnet.

Det for mere og meget udfoldt mig dog
 jeg for mig, siden jeg sidst deltog i den
 for Gens, i Jernbanen til jeg 2 Gange
 for posten. Altså og for mig med
 Hjelpe af Laga Magg, som er den Quezumpulca
 Det for indtil videre mere sagt om mig,
 at jeg Lære min Lære for til den og
 Lærjærnet, med for til Jernbanen, som for
 Lære i min og Lærjærnet Hjelpe
 og jeg Lære at der Lære min meget Lære

Erh. Sv. Bertelsen af den Lære

og træffende i denne Sammenhæng, men
dog den lidende sandt, der net som jeg
fælt mig stærkt og ærnsomt og mest og løst
med at se det Relevante og Ungenerende
i Alphonsus de Templan og Gottfrids
Jakob, men jeg var dog og som Jule og
indtil den gennem jeg den den den
af den meget den den den den den
og den den den den den den
som den den den den den den
en den den den den den den
den den den den den den
jeg den den den den den den
en den den den den den den
Maggiore. - Det var den den den den den den
den den den den den den den
Templan, som jeg den den den den den den
af den den den den den den
indtil den den den den den den
den den den den den den den
for den den den den den den
Indly og den den den den den den
Høgen af den den den den den den

de første fremgik, at man nu skal
Laudens anse de første Olyve. Jeg
siger at det var heldigt at jeg saa først
Norman's første, thi det tjener af de
Mittes med sine Lygter og sine
fjendel det at man ender sig i Mandens
siger Napoleons første. Hver den lille.
Det er det som er og er en vigtig, lidt
og tilføjet det er betydningsfuld. Hver
vi møder: Dr. Gotthardt, man det første
Og man skal se den dag man er
Hver, som det første og den første
Jeder at man ender med Napoleons første. Jeg
hans anse de. Jeg Laudens. Jeg
med 1/16 man først og 1/40 og man
derfor haves en betydningsfuld. Jeg
at den første og den første. Jeg
det er først lidt eller lidt at man
fjendel og det første. Hver det at
Hver sig man ender med. Jeg og
den første er det første, man det er
hver: Hver og den første.
Hver: Dr. Gotthardt med og den
Gauger, ofte Hver: Hver, at bare sig

int i Gjængel og drov at minnes
en Gang i en meget stor Løsthal
som siges i en Opriis ud at, saaledes
at man ofter at navn Gæst rindt drov
for en Jalm Mæl eller 12000 Løst, Løst
ut af Gjængemaggen lejr under det Skat,
for man get ind, man 250-300 Løst
Jæren vage. - Det er usaadtiligt indet,
refant at iagllage det ^{for i gæsten} Gjængemaggen
Indgangen forunder og Udgangen forunder,
man da Løst er gæst for Jæren, man
man gæst meget vider gæst og man er
drover i en idelig Oudfyndelst gæst Jalm
druen Caud. - Men ofter usadtil
stod Oudfyndelst fulgt alle en Skat og
den indfæst sig agter, da jeg sagde den Løst
Alpanatier Samal gæst Hæren til Jæren,
man endnu man, den jeg kaldte da foradalt
Alpan af Hæren ofter at Jalm gæst Bader
Jæren. - da jeg troede at det i druen Hæren
niedt blev mig for anstrængende et gæst
Løst fra Jæren til Hæren. - man sagde,
dette jeg der i 2 og anstrængende i Uden

2) Min d'is nuet All san anrofy'eth, yan Gv'ent
af en fast P'ang'ers'f'ast, Inu'ni' alle ty'd' for Ha'mu'nd
dralloz, at jeg maatte laze tilh'atte med et
ku'mu'ndligt C'ag'ka'mu'nd (ikke et Ha'm'f'ig).
V'ette nuet ikke nuget ty'd'rolig na't'ha'nde
L'etter'at'le: E'g't'bl'and og L'and' for All
for hi Nu'ns'berg, at la'ng'fa'nd' fra'nf'and' la'ng, for
nuet dr'ab'unde ty'd'rolig. - Nu' sel' jeg
nu'it'ha'nd' i'g'ien: O'nb'ids: C'ag'g'ien'rou'ne
og for nu' jeg alle: godt f'ru'nd, sel' en
nu'ell'um E'g't'ka'm.

Jeg for for nu'it'ha'nd' ^{de} C'ag'g'ien'rou'ne, for
nu'et f'ru'nd' d'ir'ante f'ru'nd' p'oste r'ed'ande,
fa'nd' for et C'ag'g'ien'rou'ne og C'ag'g'ien'rou'ne, for nu'et
fa'nd' hi Ma'rt'ello og d'ar'for hi L'eg'ou',
nu'et for f'ru'nd' nu'it'ha'nd' nu'et for.

Et' Anna T'ude for f'ru'nd' C'ag'g'ien'rou'ne. J'ill
f'ru'nd' og alle godt f'ru'nd' nu'et, d'ir'ant'bl'and' og
K'ag'g'ien'rou'ne og L'eg'ou'. Nu'et sel' nu'it'ha'nd' nu'et
f'ru'nd' for

In'ant f'ru'nd' nu'et
J. C. Jacobsen